SONDERGEMEINSCHAFT

Proletärer i alla land förena er

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 10(21) II årgången | Torsdagen den 6 mars 1941 | Pris 8 kop.

Om estlandssvenskarnas skolförhållanden

De estlandssvenska skolorna ha under sin tillvaro nästan aldrig fått arbeta under lugna och gynnsamma omständigheter. De ha ständigt haft att kämpa med såväl ekonomiska svårigheter som nationellt förtryck. Men trots det har skolnätet i Estlands svenskbygd vuxit, egna skolhus finnas och lärarkrafterna äro goda. Nu ha estlandssvenskarna hunnit fram till det stadium i utvecklingen för sina skolförhållanden, då de beträda den väg, som visar mot undanröjandet av alla nationellt-chauvinistiska skrupler, som betecknas av kampen för likvideringen av alla hämmande faktorer, för bevarande av det egna språket och den nationella egenarten hos vilket folk som helst inom det stora Sovjetlandets gränser.

Våra gamla minnas mycket väl den svenska folkskolans första dagar. Den som hade tid och lust besökte skolan. Den hölls i någon mörk bondstuga eller — där det lät sig ställa — i klockargården. Som vi kunna förstå, voro rumsförhållandena icke de mest gynnsamma. Skollärare var vanligtvis klockaren, som besökt seminariet eller genom självstudier utökat sina kunskaper. Läroämnena voro få. Främst på listan stod religionsundervisningen med katekesen och bibliska historien. Dessa voro all lärdoms grund på den tiden, och de sluga, som hade makten i sina händer, så att de små nationerna snart stodo ytterligt förvånade och med bitter misströstan om framtiden, medan de makthavande hela tiden utåt prålade med att ha löst sina "minoritetsproblem" på det bästa sätt i världen. Det var en hård och ojämn kamp de estlandssvenska skolorna kämpade. De fingo ej undervisningsmateriel i samma omfattning som "majoritetsbefolkningens" skolar. För anskaffande av svenska läroböcker fick varje skolföreståndare sörja, bäst han kunde och förmådde. Att det skulle bli tal om att trycka svenska läroböcker hemma i landet kunde ingen ens i sina djärvaste drömmar hoppas. Också låg tyngden av undervisningsprogrammet med estniska språket i oformligt stor proportion — och som huvudämne naturligtvis — över lärares och elevers huvuden och hämmade en sund utveckling. Det togs bort en gymnastiktimme, en sångtimme, en teckningstimme för det estniska spåkets bästa. Men det stannade ej därvid. Denna politik trängde även in på modersmålets område, och man kan ana, vilken harm som sjöd i de estlandssvenska lärarna och eleverna, när den fruktade skolinspektören kom och anmärkte ej blott på undervisningen i estniska utan även på framstegen i modersmålet! Men då bara mådde herrar ministrar och de som hade hand om saken. Man var ju på god väg mot det man syftade till, nämligen att nationellt undergräva estlandssvenskarnas folkskolor och därmed hela den uppväxande estlandssvenska stammen.

svenskbygden, hade dock i viss mån påverkat modersmålets ans och vård. Det var på ren svenska väckelsepredikningarna höllos, och detta förhållande torde onekligen haft sin positiva inverkan. De i mörker famlande människorna grepo fast i den lära som räcktes dem, man ville veta mera, och man började själv läsa. Så blev bokvanan större och ett steg hade tagits för nationalitetens bevarande. — Men inom parentes sagt ha emellertid läseriets idéer, som då såddes, verkat mycket förlamande på den kulturella utvecklingen och gåvo inga möjligheter till kulturell självverksamhet. Och att jorden, som religionens korn såddes i, var lämplig, det gick tsartidens evolutionsfientliga politik i god för.

Det första världskriget bröt ut. Tsarriket, som murknat in i det sista, föll. Slutligen grep i Estland en borgerlig regering makten. Nu basunerades det ut stora ord om den demokratiska statsform man ämnade skapa. Den nya grundlagen föreså lika rättigheter för alla medborgare, vilken nationalitet de än månde tillhöra. Estlandssvenskarna fingo verkligen några skolhus och litet undervisningsmateriel. Men snart visade sig de rosiga löftena mot de verkliga avsikternas bakgrund. Den demokratiska tanken vreds och vändes av

Förhållandet hade skärpts till det yttersta. Svenska klasser estnifierades. Hela skolor stängdes. Man tillsatte estniska lärare i svenska skolor. Man bedrev en obskyr politik med löneförhållandena. Estlandssvenskarna voro ju ej de höges "kusiner". Till och med i det 1931 grundade svenska privatgymnasiet i Hapsal undervisades på estniska i flera läroämnen än på svenska. Och detta trots att det fanns krafter vid den svenska skolan, som mycket väl kunnat åtaga sig en hel del ämnen. Det fuskades med skolans undervisningsmateriel och läroböcker till förmån för de estniska klasserna. För att inte tala om en mängd andra vidriga förhållanden, som gjorde sitt bästa till för att lägga band på skolans sunda utveckling. De svenska klasserna hade nog strypts, om ej lyckliga omständigheter i rätt tid trätt emellan.

Spänningen mellan den svenska lärarkåren och skolstyrelsen hade skärpts och vibrerade nu på bristningsgränsen. De fåtaliga svenskarna kunde ingenting ta sig för mot övermakten, och både den politik denna bedrev öppet och det kvävande inflytande den utövade enligt till synas vackra paragrafer buro småningom frukt.

Men så kom omslaget, och systemet föll ihop. En ny tid har gått in för estlandssvenskarna och deras skolor. Man kan andas fritt utan att känna "majoritetens" tryck på nacken, utan att alltid och allestädes bli påmind om, att man hör till en "minoritet", att man kunde få plats, om det blev över, sedan "majoriteten" placerat sina "kusiner" så varmt och mjukt som möjligt. Nu kunna estlandssvenskarnas skolor arbeta utan att behöva kämpa mot avsiktliga hinder och helt och fullt ägna sig åt sitt kulturella framåtgående på den väg, som öppnats av Sovjetlandets fördomsfria inställning till nationerna. Till och med inhemska svenska läroböcker har man redan hunnit ordna med. Men det är klart att man hinner med mångdubbelt mer nu, när man känner, att man har ett stort och fast stöd bakom sig, än förr när man måste kämpa mot att andligt och ekonomiskt bli belagd med bojor.

ESSR-s Folkkommissarieråds beslut

ESSR-s Konstitutions 94 paragraf säger, att åt kvinnorna ges samma rättigheter som ESSR-s män ha på alla ekonomiska, statliga, kulturella och samhälls-politiska områden.

För att riktigt använda sig av sina rättigheter, måste kvinnorna börja deltaga i industriarbeten. Vår industri växer f. n. med en stor fart, så det är att frukta, att brist på arbetskraft uppstår, där man kan använda kvinnlig arbetskraft. Därför skall all kvinnlig arbetskraft tagas i användning vid sådana arbeten, som motsvarar deras arbetsstyrka, medan manliga arbetskraften skall användas för sådana arbeten, där kvinnlig arbetskraft inte kan användas.

Förberedelser för firandet av den Internationella Kvinnodagen

Förberedelser för firandet av den Internationella Kommunistiska Kvinnodagen är överallt i full fart.

På enhetligt beslut av Folkkomissariatet för Bildning, Konstförvaltningens, "Estonia teaters", Konservatoriets och Konstarbetarnas Fackförenings kommittéer anordnas det på grund av den Internationella Kommunistiska Kvinnodagen i "Estonias" kontsertsal ett festligt folksammanträde. På dagordningen står tal av USSR-s Högsta Råds delegat kamrat A. Haberman och uppvisningar av "Estonias" teatertrupp samt Konservatoriets elever, som ha lovat att avgiftsfritt uppträda. På samma sammanträde sker även premieringen av förebildliga kvinnliga arbetare.

En festlig akt anordnas även i J. Tomps klubb och i de större företagen. Från Tallinns Arbetarmusikklubb utsänder man orkestrar, solister, sångkörer och andra krafter för det värdiga firandet av dagen. Folkhusen och klubberna över hela landet göra förberedelser för festliga akter, konserter och sammankomster.

USSR-s Högsta Råds VIII Session

USSR-s Högsta Råds VIII Session, som sammanträdde i slutet av februari, slutar snart sitt arbete. Det är den första sessionen, i vilken även Estlands arbetande folks valda representanter delta.

Denna Högsta Rådets Session har som viktigaste fråga på dagordningen USSR-s finansplan för 1941 — underhandlingar samt stadfästandet av 1941 års budget, som föreläses Högsta Rådet av USSR-s regering och som referent uppträdde USSR-s Finans Folkkommissarie kamrat Zverjev.

Jämförd med de förra budgeterna utgör 1941 års budget en stegring för industrien, transporten och jordbrukshushållningen. Budgeten är fullständigt utstakad efter 1941 års folkhushållningsplans genomförande samt enligt UK(b)P-s beslut.

Genom den socialistiska alstringens stegring och det därmed uppkomna förstorandet av varutransporten kommer största delen av 1941 års inkomster att betäcka dessa utgifter. Dessa utgifter utgöra 72% av alla inkomster och dess summa är 156 miljarder rbl. Inkomsterna utgöra 216.161 miljarder rbl. och äro 21,4% större än 1940 års budget, som var 178.080 miljarder rubel.

För att betäcka 1941 års budget, är det endast nödvändigt, att folkkommissarierna och hushållningsorganisationernas ledare noggrant uppfylla alstringsplanen. För att på rätt sätt uppfylla alstringsplanen är det också nödvändigt att uppehålla folkhushållningen, som under år 1941 har fastställts till 44,8 miljarder rubel, och för sänkandet av priserna med 3,7%.

Med anledning av USSR-s budget har Högsta Rådet förelagts att stadfästa kolhosernas inkomstskatt. Enligt dessa nya fordringar kommer kolhosernas och de enskilda kolhosmedlemmarnas samt enstaka bönders inkomskatt att något förstoras. Men med det nya lagförslaget blir en del av jordbruksprodukterna alldeles fri från skatt, vilket mycket underlättar utvecklingen av kolhosernas hushållning, särskilt utvecklandet av kolhosernas kollektiva nötboskap.

Av 1941 års budgets utgifter är en del avsedd för finansierandet av folkhushållningen och kulturella ändamål. En särskilt viktig ställning i denna del intar industrien, för vars del har assignerats 39,181 miljarder rubel. Under detta år skola 1151 fabriker byggas i Sovjetunionen, vilka mycket skola hjälpa till att förstärka USSR-s ekonomiska, kulturella och försvarsmöjligheter.

Ett annat viktigt område för USSR-s bugets utgifter är finansierandet av den socialkulturella verksamheten. För denna del har i budgeten föreseths 47,8 miljarder rubel, vilken summa bör försäkra folk-, mellan-, och järnvägsskolornas framgångsrika arbete.

En stor betydelse i USSR-s budget äger förstärkandet av försvaret. För finansierandet av försvaret har bestämts 70 miljarder rubel, som mycket skall hjälpa till att skydda vårt hemland under del andra imperialistiska kriget. Denna del av budgeten mottogo Högsta Rådets delegater med stor glädje och däröver har man också orsak att glädjas.

Från och med nu är Estlands budget en del USSR-s budget. Vår republiks budget för år 1941 kommer att fastställas till 511 miljoner rubel. Vår budget är mindre än alla de andra republikers. Men att beräkna pr person är den större än någon annan republiks. Detta förhållande säger oss, att i Sovjetunionen råder brödraskap och likställdhet. Åt den allra minsta och yngsta brodern har det givits det mesta.

Sovjetunionens medborgare ge i varje kapitel av budgeten partiets och regeringens stora omvårdnad för förstärkandet av vårt stora socialistiska hemlands försvar och höjandet av individens materiella och kulturella kunskaper. Med glädje kommer man att fylla Högsta Rådets beslut i fabrikerna och verkstäderna, ty varje medborgare vet, att i dem gömmer sig Sovjetunionens mäktighet. I sitt arbete ser Sovjetunionens medborgare sitt eget och statens perspektiv. Detta arbete för Sovjetunionens folk till nya segrar för kommunismen under det Lenin-Stalinska Partiets ledning.

Böndernas överläggning om förverkligandet av jordbruksplanen

Enligt EK(b)P-s IV Kongress' beslut göras f. n. förberedelser på landet för förverkligandet av jordbruksplanen i alla hushåll. I de flesta kommuner har redan materialet för samlandet av uppgifter utsänts till alla gårdar; på blanketterna skall jordbrukarna ge uppgifter om den förra höstens vintersådd, hur mycket han tänker överså med sommarsåd denna vår o. s. v.

Jordbruksplanens genomförande till alla hushåll sker vid länsmännens sammanträden, där man behandlar genomförandet av detta års arbetsplan och hushållningsuppgifter.

Enligt ESSR-s lanthushållningsplan börjar man fästa större uppmärksamhet vid uppfödandet av nötboskap. Betesmarkerna skola utvidgas, om därvid också några enstaka åkerjordslappars såningsyta skulle förminkas. Vintervetets såningsyta är i planen föresedd med en utökning på 3%, varvid skörden skall höjas med 15%. En större såningsyta har också föreseths för ärter och bondbönor.

Att beräkna för varje enskilt län, utökas såningsytan för vete mest i Petseri maa, nämnligen med 30%, i Valgamaa med 6,5%, i Virumaa med 9,5%, i Läänemaa och Järvamaa med över 3% o. s. v. Störst bör veteytan bli i Viljandimaa, där det föreseths att lägga under kulturjord över 35.000 ha. I de andra länen kommer såningsytan för vete att bli omkring 10.000—15.000 ha.

Potatisodlingen skall i år förstoras med 11,2%, varvid potatisjordens yta ökas med 12.000 ha.

Såningsytan för korn kommer i år att bli mindre. Men däremot skall blandsädets och djurfodrets såningsyta betydligt utökas. Vickerblandningens såningsyta skall i år utökas med 70.000 ha. För hö har utsetts 40.000 ha. eller 374% av förra årets yta; den till bete föresedda ytan vill man öka med 49,5%, varvid den stiger till 30.000 ha.

Ytan för köksväxter vill man i år förstora med 20—25%, varvid den omfatter 10.700 ha. — Även linsåddsytan skall utökas.

På djuravelsområdet kommer största vikten att läggas vid nötboskapen; för utvecklandet av djurkontrollen kommer det att grundas 45 nya kontrollpunkter. Svinavelns uppgift är enligt lanthushållningsplanen att förse våra inhemska torg med kött. Svinen skola födas större. Hönsaveln vill man underlätta särskilt i genom agrarreformen uppkomna smågårdar; enligt planen skall hönsens antal i år utökas till 1.625.000 höns, äggens antal till 182,5 miljoner.

Fåravelns huvuduppgift är att tillfredsställande förse våra fabriker med råvara. Hästavelns uppgift är att förse jordbrukarna med arbetshästar och armén med ridhästar och dragare.

För utvecklandet av sädesslagen har i detta års plan föresetts, att användandet av konstgödsel skall förstoras med 12.000 ton. Användandet av kvävegödsel kommer att ökas med 50%, varvid det hela utgör 12.000 ton. Kaligödselns användning vill man förstora med 5,1%, varvid det hela utgör 12.000 ton.

Varför jag inte reser till Sverige

Emedan frågan om utresa till Sverige, vilken uppstått för lång tid sedan, nu igen har blivit aktuellare, vände sig vår medarbetare till några estlandssvenskar i bygden för att få upplysningar om saken. Som svar på nämnda fråga fick han följande förklaringar, varför man dock inte reser:

Jag och några familjer i Gambyn ha diskuterat frågan och därvid har följande orsaker framgått, varför vi inte ämnar resa till Sverige.

1) Av skäl att vi älska vår hembygd och icke se oss tvungna att lämna hus och hem,

2) att våra familjemedlemmar till stor del äro ålderstigna och sjukliga personer, så att man vet, att den, som skall vara familjeförsörjare, inte har lätta dagar att vänta, ty kommen dit måste man slita som en slav för att skaffa bröd till dem, som inte själva äro i stånd att försörja sig, och en dag kan det hända, att även familjeförsörjaren dukar under och då, var tar man läkare och sjukvård på villkor som här?

3) emedan ditresta släktingar och vänner inte skildrat livet där i ljusa färger,

4) av anledning att vi inte äro personer, som äro lätt böjda att tro, att det i Sverige skall bli så bra beställt som flera föreställer sig,

6) att vi tro, att det förblir fred och brödet räcker till och att det förr kan bli värre beställt i Sverige än här.

J. L.

•

Nedan publicerar vi ett brev av en estlandssvensk bonde i bygden, sänt till Sovjet-Estlands redaktion, vilket visar, att man i Estlands svenskbygd har förståelse för de framsteg och omdaningar, som det arbetande folkets regering har gett.

Sovjet-Estlands Redaktion!

Vi som blivit tillknuffade, där vi ha legat nedtrampade och utan rättigheter i den kapitalistiska maktens elende, ha fått våra ögon öppnade för de fördelar, som sovjetmakten fört med sig för oss. Ja, det kunna vi alla svenskar nu förstå och se, att det är Sovjetunionen, som kommit oss till hjälp och räddat oss från kriget och dess förödelser. Jag tror, att Sovjetunionen med sin styrka också i fortsättningen kan hålla oss borta från krigets fasor. Sovjetmakten har skaffat arbete och bröd åt de tusenden som i det kapitalistiska Estland vandrade omkring arbetslösa, trasiga och slitna, sökande arbete som var nästan omöjligt att finna. Estlands inträdande i Sovjetunionen gjorde vårt ekonomiska liv oberoende av de kapitalistiska makterna och förde det till blomstring. Oss estlandssvenskar har Sovjetunionen skaffat de rättigheter, som förr fattades oss. Jag tror för min del, att alla svenskar, som bo på Sovjet-Estlands kust, ha förstått, vilka fördelar sovjetmakten har bragt oss. Jag tror, att vi estlandssvenskar redan alla äro så klara om förhållandena i de kapitalistiska länderna, att vi inte låta narra in oss i det kapitalistiska väldet, fastän det finns möjligheter att resa till moderlandet. Jag tror, att jag tolkar alla estlandssvenskars övertygelse rätt, om jag påstår, att Sovjetunionen befäster vårt nationella oberoende och hjälper till vid vår fria nationella utveckling, vid vår lanthushållnings och var kulturs höjande, befrämjar för oss ett kraftigt materiellt och kulturellt uppsving och för vår älskade hembygd börjar en ny blomstring.

T. L.
Vormsö

Väglaget mellan Nuckö och Hapsal svårt

De senaste dagarnas töväder har skrämt kung Bore, så att han börjat lossa på sin päls något och detta har haft till följd, att vägen över viken mellan Hapsal och Nuckö blivit ytterst svår att färdas på. Ute på isen har samlats en massa smältvatten, som vid Österby-stranden kommer in i sländen. Detta vållar ett betydligt avbrott i böndernas planer att forsla bränsle till staden och för anskaffandet av nödvändiga jordbruksförnödenheter såsom konstgödsel och frövaror.

Samma är förhållandet även med vägen över isen mellan Ormsö och Hapsal. Man hoppas dock, att töväder småningom skall ge med sig och att väglaget skall bli bättre, så att bönderna skola hinna avsluta sina körslor.

Läänemaa fullmäktige-kommittés uppgifter

Kamrat J. Mann berättar om sitt arbete och sina planer för organiserandet av livet i Läänemaa:

"Det lokala rådets fullmäktigekommitté har en stor och ansvarsfull uppgift att fylla vid uppbyggandet av det socialistiska samhället. En hel del ekonomiska och kulturpolitiska frågor vänta på sin lösning. Jag och mina kamrater ha med stor glädje åtagit oss dessa plikter, ty vi veta, att vi och vårt arbete understödas av det arbetande folket, enär vi äro ej endast de lokala invånarnas utan hela vårt stora hemlands representanter. Vi göra vårt arbete med stor glädje, ty vi veta, att vi i detta alltid understödas av det kommunistiska partiet och stödande oss på detta tror jag, att vi förmå fylla våra uppgifter och att vi vandra den rätta vägen.

Till fullmäktigekommittéernas hjälp kommer det att i alla städer och kommuner på de viktigaste områdena bildas motsvarande kommissioner. Dessas uppgift blir att övervaka utvecklingen på motsvarande områden och fästa uppmärksamheten på eventuella brister.

Så t. ex. övervakar handelskommissionen, att ingen brist uppstår och att lantbefolkningen får sådana varor som järn, salt och andra nödvändiga saker. När brist uppstår på sådana varor, ger kommissionen detta till känna hos motsvarande instans.

Kommissionen för folkhygien övervakar, att läkarhjälp ges åt den arbetande lantbefolkningen och att inga missförstånd uppstå mellan folket och läkarna. Kommissionen för folkbildning övervakar, att alla barn få skolutbildning och att nätet av skolor är bra organiserat. Lantkommissionens uppgift är att lösa alla frågor, som äro förenade med lanthushållningen och ge motsvarande hjälp, om så behövs.

Läänemaa verkställande-kommittés beslut

Vid Läänemaas verkställandekommittés sista sammankomst mottogos en del viktiga frågor.

Kollektiva betesmarker av statens jordreserv. I statens jordreserv finns det mycken användbar jord. Verställandekommittén mottog beslutet, att odlingsbar jord inte får lämnas oanvänd, utan all jord skall uppodlas. Därför skall man försöka bilda så mycket kollektiva betesmarker som möjligt av statens jordreserv. Genom kommunernas verkställandekommittéer skall man samla uppgifter om, hur stort jordtillägg torpare och småbönder behöva till sin tidigare jord.

Utförseln av kött och levande djur från Läänemaa är förbjudet. Varje vecka transporteras från Tallinn till Läänemaa kött och korvar. Men däremot utföres varje vecka från Läänemaa djur och kött, som uppköpes av uppköpare-spekulanter, vilka med stor profit sälja varan vidare till Tallinn. För att stäcka ett sådant onormalt förhållande beslöt Läänemaa verkställandekommitté att förbjuda utförseln av kött och levande djur från Läänemaa. Om det skall bli överflöd på kött i Läänemaa, så ger länets verkställandekommitté tillåtelse till utförsel. Med varkställandekommitténs beslut upphör det onormala förhållandet med köttbrist och en stor lättnad för järnvägen, som var svårt belastad genom transporten av kött, inställer sig.

Länsmannens tjänstetid två månader. Länsmannens tjänstetid i Läänemaa var hittills 6 månader. Då t. n. med omdaningen finns så mycket arbete, blir en 6 månaders arbetstid för mycket för en person och han får inte tid för sitt eget arbete. På grund därav beslöt Läänemaa verkställandekommitté att bestämma länsmannens tjänstetid till 2 månader.

Skolarbetet i Hapsals Mellanskolas svenskspråkiga klasser

"Ja, skoljobbet går sin gilla gång," säger man oftast. Ibland lite svårare och ibland lite lättare läxor. Men alla bli klarade med lätthet. Aldrig får man se sura miner bakom borden. Trots de svåra skrivningarna, ser man glada ansikten. Alla svårigheter få ge vika för det glada lynnet. Även de lägre klasserna ge icke tappt. De sträva för att inte bli efter sina föregångare — abiturienterna.

Klassrumen äro dekorerade med bilder av unionens ledande män och med paroller, som bär inskriften "Leve Sovjetunionens ungdom — vårt folks framtid"!"

Många kamrater tro, att det bara finns "plugghästar" i skolan. Nej, utom läxorna äro både pojkar och flickor ivrigt sysselsattam ed skidporten. På eftermiddagarna, två gånger i veckan, anordnas gymnastikövningar i folkskolans gymnastiksal. Efter gymnastiken blir det alltid dusch.

Inom skidsporten ha märkts vissa framsteg. I 10 km terränglöpning i Hapsal placerade sig Richard Aman på tredje plats och i 5 km hemförde Egil Lindkvist segern. Även många andra hade goda placeringar.

Sistlidna skolkvartal utmanade Tallinns VII mellanskolas VI klass alla VI klasser inom ESSR-s gränser till socialistisk tävlan. Tävlingen försiggick såväl kollektivt som individuellt. Man räknade med klassens medelvitsord och de enskilda elevernas medelvitsord. Då utmaningen anlände till Hapsals mellanskolas abiturientklasser, sammankallades dessa till en gemesam rådplägning. Det beslöts att mottaga utmaningen och man lovade att anstränga sig till det yttersta för denna tävling. Segern blev vunnen. Tävlingen utföll på följande sätt: på I plats place rade sig Hapsals mellanskolas estniska VI klass, med medelvitsordet 4,26. På andra plats Hapsals mellanskolas svenskspråkliga VI klass, med medelvitsordet 4,19. Bästa eleverna från de bägge klasserna voro från estniska klassen Karl Heinrich Ande med medelvitsordet 4,82 och från svenska klassen Richard Aman med 4,60. Vid resultatets tillkännagivande samlades alla elever, såväl ester som svensker i aulan. Med strålande ansikte upplyste rektorn om den vunna segern! Salen bröt ut i applåder som om skan gått.

Över hela ESSR deltogo fem skolor. De placerade sig på följande sätt: de första platserna tillhöra Hapsals mellanskolas estniska och svenska VI klasser. På tredje plats kom Tallinn VII mellanskolas VI klass med medelvitsordet 4,15, på fjärde plats Valga mellanskolas VI klass med medelvitsordet 4,09 och på semte och sista plats Vändra mellanskolas VI klass med medelvitsordet 3,85.

Hapsals mästerskapstävlingar i skidlöpning.

Hapsals sportkollektiv anordnade i lördags mästerskapstävlingar i skidlöpning. I tävlingen deltogo en stor mängd skidlöpare. Oavsett det ogynnsamma förhållandet med snön, voro resultaten goda.

I 10 km-löpningen blevo resultaten följande för "A"-klassen: 1. A. Lutter (HSK) — 43,17, 2. A. Tikerman (HSK) — 45,39, 3. J. Miller (HSK) — 47,01.

För „B"-klassen blevo resultaten så här: 1. J. Langberg (KSK) — 52,51, 2. A. Talvar (HSK) — 54,28, 3. A. Kesu (TMSK) — 54,50.

3-km loppet för kvinnor: Aina Dans (KSK) — 20,40, Rita Rosen (KSK) — 25,25, 3. Ellen Kaasikov (HSK) — 28,12.

5 km för unga: 1. S. Berggren (KSK) — 24,05, V. Krist (TSK) — 25,20, P. Rool (TSK) — 25,43.

Nuckö önskar jordfördelningen ändrad.

Flera i Nuckö kommun befintliga gårdar bestå av 8—9 olika stycken, vilka ligga vitt skilda från varandra. Detta förhållande är mycket ogynnsamt för hushållet.

På de av kommunens verkställandekommitté anordnade diskussionsaftnarna har man framfört önskan, att för höjandet av arbetsproduktiviteten en nyordning av jordfördelningen skall företagas. Det är klart, att en sådan nyordning hjälper till att höja arbetsproduktiviteten och är berättigad.

Denna folkets önskan måste tagas i allvarligt betraktande.

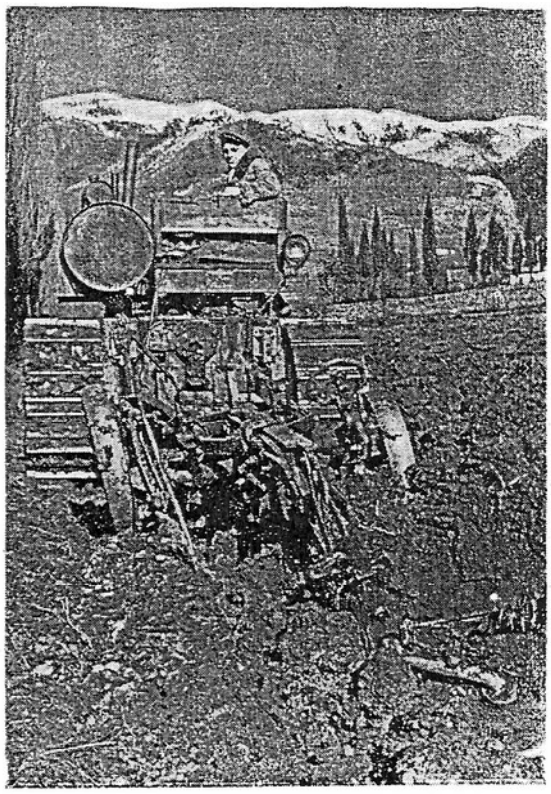

VÅRARBETENA BÖRJA. I Jalta MTS började man redan den 28 januari med plöjningen.

Bliv medlem av Kooperativa handelsföreningen på Nuckö!

Den 1 januari innevarande år öppnade Kooperativa handelsföreningen "Ökonomia" i Hapsal en affär på Nuckö. Under den korta tid, som affären arbetat, har det visat sig, att den fullständigt tillfredsställt de fordringar, som befolkningen kan ställa på en lantaffär. I motsats till de tidigare på Nuckö befintliga privatägda affärerna under den kapitalistiska regimens tid, då priserna vanligtvis voro högre än i staden och affärsmannen godtyckligt kunde höja varupriserna beroende på vilken köpare han hade att göra med, har denna nyöppnade affär fasta priser, som äro varken högre eller lägre än huvudaffärens i Hapsal. Hittintills har affären inte på grund av vissa tekniska orsaker kunnat saluföra alla varor, men vad som affärsmannen och föreståndaren för huvudaffären i Hapsal meddelat, är det meningen att i framtiden i denna affär saluföra till samma priser som i Hapsal alla varor, som jordbrukare och arbetare på Nuckö behöva, varigenom befolkningen slipper att för varje småsak fara in till staden.

I och med att vi övergått till det socialistiska systemet här i landet, äro affärerna inte längre enskilda personers företag, som lämna vinst åt privata personer, utan de äro allmänhetens egendom, och arbeta för dennas bästa. Fördenskull borde även befolkningen stödja denna sak. Det bästa sättet att göra detta är att alla låta inskriva sig som medlemmar i handelsföreningen.

Till medlem i kooperativa föreningen kunna antagas alla kvinnor och män som fyllt 16 år och inte mist sin rösträtt. Medlemsavgiften är förhållandevis liten och kan erläggas i mindre delar under en tidsperiod på högst tre år. Som inträdesavgift erlägges bara tre rubel. Kooperativ medlems familjemedlemmar, som inte ha självständig utkomst behöva bara erlägga en fjärdedel av den på allmänna stämman fastställda medlemsavgiften. Detta är endast några få punkter ur kooperativa handelsföreningens stadgar. Men de visa, att var och en har möjlighet att bli medlem i föreningen och deltaga i arbetet för att befrämja allmänhetens eget affärsföretag. Därför bör ingen tveka att gå till affären och begära att få ut föreningens stadgar och stifta närmare bekantskap med dessa. Det är bäst för allmänheten att få så många som möjligt att bli medlemmar i affären, ty det visar, att befolkningen är intresserad av den och detta medför, att affären kan anskaffa ett större och rikligare lager varor och nödvändighetsartiklar, varigenom konsumenterna slippa att fara den långa och oftast besvärliga vägen in till staden för att anskaffa sådana.

Nuckö vill ha tillbaka de förra kollektiva betesmarkerna

På det senaste lanthushållningssammanträdet i Nuckö kommunalhus meddelade jordbrukarna, att de önskade få tillbaka de forna kollektiva betesmarkerna för får, som ligga i kommunalstugans närhet. En del av dessa betesmarker ha med agrar-reformen gått till statens jordreserv, en annan del tillhör gårdar under 30 ha. Dessa gårdar äro till antalet sju och de ha stora svårigheter med betesmarkerna. Nämnda gårdars ägare äro överens om att ge sina betesmarker till kollektiv användning.

Förra året var det meningen att skaffa 4 shopshiregumsar till dessa betesmarker, men på grund av den stora efterfrågan på denna ras, fick man endast en rasgumse. De andra skall man få detta år.

Nuckö studiecirkel hade sammanträde

Måndagen den tredje mars sammanträdde Nuckö studiecirkel, varvid kamrat E. Siniveer refererade 4. kap. ur Kommunistiska partiets historia, och lärarinnan B. Aman en kort biografi över Karl Marx' liv, hans arbeten och teorier. Studiecirkelns styrelse beslöt att hålla nästa sammanträde den 17 mars, då kamrat N. Blees refererar 5. och 6. kap ur Kommunistiska partiets historia och lärarinnan L. Vendelin talar om kommunistisk uppfostran.

Bönderna börja planera för vårbruket

Söndagen den 1 mars hade Verkställandekommittén i Nuckö kommun sammankallat bönderna från byarna Österby, Skotanäs, Birkas och Hosby i Birkas folkskola, där de planlade, hur stora arealer av varje åkerbruksväxt de skulle beså under den instundande våren.

Till sammanträdet hade även Nuckö distrikts konsulent, Amjärv infunnit sig. Kamrat Amjärv redogjorde för jordbrukarna, hur de på bästa sätt skola bebruka jorden och vilka grenar inom jordbruksdriften, som de mest böra lägga an på och som bäst lönа sig.

Sinhesstämningen bland de församlade bönderna var god och man och man emellan resonerades om, hur vårbruket skulle börjas och bedrivas, så att bästa ekonomiska resultat kan nås.

Kommunistiska Internationalens XXII årsdag

Kommunistiska Internationalen (Komintern) är över hela världen det Kommunistiska Partiets och de kommunistiska organisationernas internationella förening. Komintern äger egna sektioner — kommunistiska partier (de flesta illegala) i 57 stater. Lenin skrev: "Den III Kommunistiska Internationalens betydelse ligger däri, att den började uppliva Marx' största paroller, paroller, som innehöllo socialismens och arbetarrörelsens utveckling under århundraden, paroller, som uttydde tanken proletärernas diktatur."

Den 2 mars 1919 sammankallades i Moskva Kommunistiska Internationalens I kongress. På grund av Lenins teser och redogörelser — om den borgerliga demokratin och proletärernas diktatur — uppmanade kongressen alla kommunister att redogöra för alla länders arbetande folk nödvändigheten av att störta kapitalismen och införa sovjetordningen. Efter den I kongressen växte Komintern i ett starkt tempo. Kominterns II kongress utarbetade 21 villkor för mottagande i Komintern.

Den Kommunistiska Internationalens III kongress uppsatte som mål att få arbetarklassen till anhängare av den kommunistiska rörelsen. På Kominternas IV kongress uppträdde Lenin med tal: "Fem år sedan den ryska revolutionen och perspektiven för världsrevolution". Det var Kominterns sista kongress, i vars arbete Lenin deltog.

Efter revolutionens ebb och under kapitalismens stabiliseringsperiod, som fick sin början på Kommunistiska Internationalens V kongress (1924), bestodo i de kapitalistiska länderna kommunistiska partiets uppgifter däri att använda sig av den periodiska tystnaden för att stärka det kommunistiska partiet, för bolsjeviseriandet av det samt att förändra det till massornas parti, som stödja sig på fackföreningarna.

På Kominterns VI Kongress (1928) då Kominterns program mottogs, började kapitalismens stabilitet att allt mera vackla och historiens största kapitalistiska kris utbröt, Kominterns sektioner förde en tapper kamp med kapitalet, som anföll det arbetande folkets levnadsnivå. Reformistiska fackföreningar och socialdemokratiska partier agiterade mot kommunisterna och försökte på allt sätt att borthålla arbetarna från klasskampen. Kominterns led samlade sig allt tätare mot högerns kapitulanter som leddes av Bucharin och hans släpvagnar. I denna strid visade den Kommunistiska Internationalens sektioner allt mera sin enhetlighet.

Socialismens stora seger fick ett allt större inflytande på de stora arbetarmassorna i de kapitalistiska staterna och deras samarbete med kommunisterna förstärktes.

Kominterns VII kongress tog i betraktande den förändrade ställningen och upptog frågan om att organisera och förstärka proletärernas enhälliga front och fackföreningarnas enhällighet i alla de kapitalistiska länderna på klasskampens grund. Denna taktik hjälpte de arbetande massorna att skydda sina intressen och att för tillfället undvika utbrytandet av det andra imperialistiska kriget i Europa.

I sitt mångåriga arbete har den Kommunistiska Internationalen orubbligt blivit ledd av Marx-Engels-Lenins-Stalins stora lära.

Mer varor av lokala råämen.

I samband med bestämmelsen av USSR-s Folkkommissarieråd och UK(b)P-s CK "Angående medel för förstorandet av varornas och födoämnenas produktion, som beredas av lokala råämen, vilka användas i stor utsträckning" gav USSR-s Handelskommissarie kamrat A. B. Ljubimov den 30 januari en order angående de merkantila organisationernas praktiska uppgifter.

Unionens och de autonoma republikernas folkkommissarier samt ledarna för oblasternas och städernas merkantilavdelningar gör man förslag att tillsammans med de merkantila organisationerna på ort och ställe klarlägga varubehovet och utarbeta program för organisering av nya företag inom den lokala industrien och handarbetskooperativerna samt utvidgandet av redan befintliga företag.

En särskild uppmärksamhet ägnar man i ordern produktionen av födoämnen av de lokala ressurserna, organiserandet och utvidgandet av egna baser för födoämnen av de lokala ressurserna, organiserandet och utvidgandet av egna baser för födoämen samt anskaffandet av större potatis-, frukt- och honungsförråd.

Under år 1941 måste de merkantila organisationerna ge 460.000 svin för gödning — vid matställen, vid upplagsplatser för frukt och vid kolonialaffärerna, utvidga boskapsskötseln, utveckla drivhusens hushållning samt göra fiskeriet omfångsrikare.

Allt fläsk, som erhålles från hushållen för svingödning samt hela fiskfångsten måste realiseras på ort och ställe förutom de fonder som äro avsedda att försäljas. (TASS-ETA.)

Läs Sovjet-Estland!

OSOAVIAHIM

USSR-s arbetande folks masslika försvarsorganisation

Vården om Röda armén och krigsflottan är varje sovjetmedborgares heliga och aktningsvärda plikt.

Sovjetunionens folk har grundat många sociala organisationer och därav finns det många som ha till uppgift att mobilisera folket till försvar och utbilda reserver för Röda armén och krigsflottan.

En sådan organisation är Osoaviahim (USSR-s sammanslutning av föreningar för försvar samt flyg- och gasväsendet). Osoaviahim grundades år 1927 med att de f. d. försvarsorganisationerna Aviahim och Oso (förening för tillhjälp av försvaret) förenades. En av Röda arméns mest utmärkta härförare, M. V. Frunze, utstakade försvarsarbetet bland folkmassorna med följande:

"Vi böra inplanta i medvetandet hos hela Sovjetunionens befolkning att de nuvarande krigen föras ej endast med krigshärarna utan av hela landet, att kriget fordrar uppbringadet av folkets alla krafter och alla ressurser, att kriget blir dödande, icke ett krig för liv utan ett krig för död och att man därför redan under fredstiden på allt sätt måste förbereda sig för kriget."

Osoaviahim har bland befolkningen utvecklat ett stort massomfattande organiseringsarbete och en stor agitationspropaganda. Osoaviahims popularitet och auktoritet har växt med varje år.

Osoviahims allra viktigaste länk är grundorganisationen. På grundorganisationerna beror framgången av det massomfattande försvarsarbetet. Osoaviahims medlemmar besitta de militära kunskaper, som äro nödvändiga för hemlandets försvar.

En av de mest omfattade metoderna för militär utbildning är befolkningens förberedande för luftvärn och gasskydd.

I Osoaviahims utbildningsgrupper lär det arbetande folket känna gasmasken och dess användning, man lär sig försvar mot fiendens luftanfall. I bostäder, instutioner och bildningsanstalter bildas grupper för självförsvar, vilka ligga i systematisk träning och ordna med militär utbildning. Under ledig tid undervisa Osoaviahims medlemmar i mörkläggning, släckning av eldsvådor, hur man skall hjälpa skadade och avgasa de platser, som infekterats av giftgaser.

Varje år försiggå tävlingar inom gasväsendet över hela Sovjetunionen. Arbetande i gasmasker och företagande anfall i gasmasker förbereda sig arbetarna, kolhosmedlemmarna och den arbetande intelligensen redan under fredstid för alla anfall av fienden.

Stor vikt lägger Osoaviahim vid utbildandet av soldater — skyttar. I Osoaviahims organisationer ha tiotals och hundratals personer fått sin första utbildning på skytteområdet.

Osoaviahim har en hel rad marinskolor, där man erhåller grundläggande kunskaper i flottväsendet. Dessutom anordnar man på ort och ställe marinläger. På Stilla oceanens, Svarta havets, och andra sovjetflottors fartyg träffar man tiotals minläggare, signalister och män ur befälet, som ha fått sin första utbildning vid Osoaviahims skolor, läger och utbildningspunkter.

Det är allmänt bekant, hur flygväsendet tjusar sovjetungdomen. Osoaviahim har eget nät av flygklubber. I dessa klubber lär sig ungdomen vid sidan av sitt eget arbete flygväsendet. Aeroklubberna äro vägvisare inom flygväsendet. Efter avslutade studier i aeroklubben inträda flera unga i krigshärens flygskolor.

Sovjets ungdom idkar även segelflygsport och man har bildat segelflygarklubber, t. ex. klubben Tjaika (Måsen) i Moskva. Här grundar sig allt på segelflygarnas — arbetarnas och lärlingarnas — självverksamhet och initiativtagande.

Tiotusentals unga män och kvinnor i Sovjetunionen syssla med fallskärmsväsende. Osoaviahim har ett nät av särskilda klubber och fallskärmshopptorn.

Osoaviahimmedlemmens verksamhet är omfattande och mångsidig. Han sysslar med ridsport, motorcyklar, bilar osv. Även byggandet av modellflygare är i Osoaviahim mycket utbrett och på detta område ha stora specialister och arbetare utbildats.

Varje medlem har stora möjligheter att visa sina kunskaper på vilket område som helst. Till Osoaviahims användning finns det stora materiella baser och skolnät.

F. n. uppkomma nya, svåra och invecklade uppgifter för Osoaviahim. Sovjetunionens marskalk S. K. Timosjenko sade i ett tal som han höll vid en redogörelse för taktiska militärövningar: "Vi böra arbeta mera, ty vad vi ha sammanarbetat under fredstid, avlönar sig med seger i striden."

Enligt det nya programmet skall varje osoaviahimmedlem få kunskaper i taktiska övningar, kroppskultur och andra särskilda förberedelser, som äro nödvändiga. Han får allt slags utbildning, som är nödvändig för en soldat, så att han i vilken ställning som helst förmår att använda sig av sina förvärvade kunskaper.

I stället för cirklar anlägges det i fabrikerna läroavdelningar för de olika områdena: skytte, ridning, och andra. I skyttarnas, fallskärmshopparnas och andra avdelningar skola endast sådana människor medtagas, som äga motsvarande fysisk styrka.

Så t. ex. försöka många kvinnor att få inträde i aeroklubberna och få pilotutbildning samt bli fallskärmshoppare. För dessa skall förklaras, att man för kvinnorna under krigstiden har mycket stor användning i lasarett, sjukhus osv.

Genom att utbilda sig till PVHO luft- och gasinstruktörer, sjuksystrar, telefonister, radiotelegrafister och chaufförer, bli kvinnorna en mycket stor hjälp för krigsmakten och hela landet.

Särskilt stor vikt kommer det att läggas vid osoaviahimmedlemmarnas kroppsliga utbildning. Uthållighet och förmåga att övervinna alla svårigheter i ette slag — att få dessa egenskaper må vara varje osoaviahimmedlems största uppgift.

General-major vid flygvapnet
P. KOBELEV.

Ordförande för Centralrådet
i USSR-s Osoaviahim.

Före den internationella kommunistiska kvinnodagen

I Moskva träffas i. n. förberedelser för den internationella kommunistiska kvinnodagen. I järnvägsräjongerna hade agitationskollektivernas föreståndare rådssammanträde. Partiets räjongkommitté har utnämnt bland propagandister och ledande arbetare omkring 30 representanter, som på kvällarna vid sammanträden uppträda med föredrag. I Krasnaja Presnaja räjong anordnas det den 5 mars en afton för husmödrar och den 6 mars kvinnoaktivets räjongsammanträde.

I Moskva fabrik "Kalibr" anordnas med anledning av kvinnodagen den 8 mars samspråk. I hela fabriken börja kvinnoarbetare för att fira kvinnodagen ett stachanovskt arbete.

Moskva statsförvaltnings verkställandekommittés exkursionsbyrå anordnar exkursioner för fabrikernas kvinnoarbetare. Den 3 mars besökte företaget "Krasnöi bogatörs" kvinnoarbetare "Mördrars och dibarns skyddsmuseum". Moskva stads föreläsningsbyrå organiserar i kluber, kulturhus, fabriker och verkstäder föreläsningar om den internationella kvinnans ställning i USSR och i de kapitalistiska staterna och kvinnornas deltagande i försvaret för vårt stora socialistiska hemland. (TASS)

Människans födelse

3

MAXIM GORKI

(Slutet)

"Men hur känner du då till dessa kvinnornas saker?"

Nu måste jag verkligen prata smörja.

"Jag har läst. Jag är student. Vet du vad det är?"

"Naturligtvis! Vår prästs äldste son är student, han tänker också bli präst."

"Ser du. En sådan är jag också. Men nu måste jag hämta vatten..."

Hon böjde sig med huvudet mot barnet, lyssnade — andas han? — och såg så ut mot havet.

"Jag ville tvätta mig. Men jag känner ej detta vatten... Vad är det för vatten? Saltigt och så bittert..."

"Du kan lugnt göra det. Detta vatten är mycket friskt..."

"Verkligen?"

"Naturligtvis. Det här vattnet är varmare än vattnet i bäcken. Bäckarna äro här iskalla..."

"Du vet det naturligtvis bäst..."

Förbi oss red i sakta mak en abhaser med huvudet sänkt mot bröstet, på en liten strimmig häst. Hästen spetsade öronen, kastade en blick mot oss ur sina stora svarta ögon och gnäggade. Ryttaren lyfte sitt huvud som var betäckt med en luden bäverhudsmössa, följde också han oss med en pigg blick och lät igen huvudet sjunka.

"Hur underliga dessa människor här äro och hur farliga de synas," sade kvinnan från Orell sakta.

Jag gick för att hämta tevatten. Över stenarna hoppade och sjöng den klara, ljusa bäcken liksom kvicksilver, och höstbladen slogo kullerbyttor i vattnet. Jag tvättade händer och ansikte och fyllde tekannan till brädden. När jag kom tillbaka, såg jag, hur kvinnan oroligt spejande omkring sig på knä kröp över stenarna.

"Vad har du där?"

Hon blev förskräckt, blev alldeles askgrå i ansiktet och försökte gömma något under sina kläder. Jag fattade vad det var.

"Ge hit! Jag skall gräva ner det..."

"Men kära, hur så, det går väl inte så där? Det skall man gräva ner i bastun, i bastusvalen under golvet..."

"Det går nog en tid, innan man kommer att bygga en bastu här!"

"Du skämtar och jag är så rädd! Vad händer, om något vilddjur kommer och gräver upp det? Man skall ju ge tillbaks efterbörden åt jorden..."

Så räckte hon mig med ansiktet vänt åt sidan ett fuktigt, tungt knyte och bad sakta, blygt:

"Se till, att du gräver ner det djupt! För Kristi skull... Hav förbarmande med min lille pojke, gör som sed och ordning är..."

...När jag var färdig och kom ut från buskarna, såg jag henne komma från havet. Hon gick med vaggande steg och höll händerna sträckta framåt. Hennes kjol var våt ända till midjan, och det ett ögonblick inifrån genomskinliga ansiktet täcktes av en lätt rodnad. Jag stödde henne, förde henne fram till elden och tänkte förundrad:

Vilken vilddjurskraft finns ej gömd i kvinnorna!

Så drucko vi te med honung och hon frågade mig sakta:

"Nu studerar du nog inte mera?"

"Däri har du rätt."

"Du drack visst upp allthop?"

"Varendaste smula!"

"Se där hurudan du är. Du föll mig redan i Suhhum i ögonen, när du grälade med överheten om maten. Jag sade genast till mig själv: den där är nog en supare, han är så orädd..."

Och medan hon slickade honungen från sina fylliga läppar, tittade hon då och då mot busken, där den nyfödde orellianen lugnt låg.

"Hur skall det väl gå honom i livet?" sade hon suckande och kastade en frågande blick på mig. "Du skall också ha stort tack, som hjälpte mig... Men är det bra för honom, vem kan veta det?..."

Hon hade slutat måltiden och korsade sig. Under den tid jag samlade ihop mitt hushåll, satt hon bredvid, vaggade sömnigt fram och åter, med de igen glanslösa och glåmiga ögonen riktade mot marken och tycktes tänka efter. Så rätade hon sig mödosamt upp.

"Vill du verkligen redan gå?" frågade jag henne.

"Ja, jag måste nog gå."

"Tänk då efter!"

"Guda Moder skall hjälpa mig! Ge mig pojken!"

"Jag bär honom själv..."

Mellan oss uppstod ett litet gräl, så gav hon med sig, och vi stegade skuldra mot skuldra vidare.

"Bara jag inte ramlar omkull," sade hon med ett bedårande leende och lade landen på min axel.

Den nye ryske medborgaren, en människa med okänt öde, låg gediget smackande på mina händer. Havet brusade och dånade med skimrande vita hyvelspån på ytan. Från buskarna hördes surr och sus och solen, som hade gått över middagströskeln, glänste på den ändlösa himlen.

Vi gingo långsamt vidare. Kvinnan stannade nu och då på vägen, suckade djupt, lyfte på huvudet, hennes blick strövade över havet, skogan och bergen; hon såg på sin sons ansikte, och hennes ögon, som sköljts av lidandets tårar, blickade igen förunderligt klara, och de blommade och glödde i den oändliga kärlekens blå eld.

Hon stannade och sade:

"Herre gud! Hur gott det är, hur gott! Så kunde jag gå och gå till världens slut... Och han, min son, skulle växa och bli stor, han skulle växa upp i frihet — vid sin moders bröst, min käre lille..."

...Men havet brusade och brusade...

Bulgariens anslutning till tremaktpakten

Berlin den 3 mars (TASS). Agentur Transozean meddelar, att Bulgariens premiärminister Filov den 1 mars i Wien underskrev protokollet om Bulgariens anslutning till tremaktspakten.

Berlin den 3 mars (TASS). Enligt Informationsbyråns meddelande från Wien lyder protokollet om Bulgariens anslutning till tremaktspakten som följer:

"Tyskland, Italien och Japan å ena sidan samt Bulgarien å den andra bestämma följande genom sina fullmaktsrepresentanter:

I

Bulgarien ansluter sig till tremaktspakten, som har underskrivits i Berlin den 27 september 1940 av Tyskland, Italien och Japan.

II

Om de tekniska kommissionerna, vars arbete omnämnes i tremaktspaktens fjärde kapitel, börja behandla frågor, som beröra Bulgariens intressen, tillkallas även Bulgariens representant för att deltaga i dessa kommissioners arbete.

III

Till detta protokoll bifogas även tremaktspaktens text.

Detta protokoll är avfattat på tyska, italienska, japanska och bulgariska språken, varvid varje text hålles för original. Protokollet träder i kraft vid underskrivandet."

I Folkkommissariatet för utrikes ärenden

Den 1 mars gav Bulgariens utrikesministeriums representant hr. Altönov tillkänna för USSR-s chargé d'affaires i Bulgarien A. A. Lavrisjtsjev, att Bulgariens regering har givitt tillstånd åt Tyskland att sända trupper till Bulgarien, för att uppehålla freden där.

Den 3 mars överlämnade ställföreträdaren för Folkkommissariatet för utrikes ärenden kamrat A. J. Vösjinski till Bulgariens minister hr. Stamenov över följande not:

Som svar på den bulgariska regeringens meddelande, som den 1 mars överlämnades till USSR-s chargé d'affaires i Bulgarien, ser sig Sovjetunionens regering föranledd att meddela, att

1) Sovjetunionens regering inte kan dela Bulgariens regerings åsikt om denna ställning, ty denna ställning, oberoende av Bulgariens regerings vilja, för inte till säkrandet av freden på Balkan utan utbredandet av krigssfären och Bulgariens indragande i kriget;

2) Sovjetregeringen, trogen sin fredspolitik, kan därför inte ge något understöd åt Bulgariens regering i dennas nuvarande politiska ställning.

Sovjetregeringen har varit tvungen att ge detta meddelande särskilt på grund av detta, att i Bulgariens press sprides meddelanden, som fullständigt ommåla USSR-s verkliga ställning. (TASS)

Sveriges utrikeshandel och arbetsdrift har minskat

Det andra imperialistiska kriget börjar få ett allt större inflytande på de kapitalistiska ländernas ekonomi. I vilken ekonomisk ställning Sverige har kommit under detta krig, därom ge vi här nedan karakteristiska uppgifter hämtade ur den svenska pressen.

Sveriges utrikeshandel år 1940 har jamfört med år 1939 sjunkit med 25%, varvid importen minskades från 2.500 milj. kr. till 2.000 milj. kr., eller 25%, och exporten från 1.890 milj. kr. till 1.340 milj. kr., eller 30%. Men om vi beräkna, att prisindexet för de varor, som importerades år 1940, steg med omkring 60%, men exportartiklarnas prisindex med endast 30%, så blev denna prisskillnad till mycket stor skada för Sveriges ekonomi. Och på grund av att Sveriges utrikeshandel sjönk så mycket förra året, har den närmat sig 1932 och 1933 års utrikeshandels nivå, som vid denna världsekonomikris var mycket svår för Sverige. Att ställningen verkligen är sådan, intyga uppgifterna oma arbetsdriftens minskning och ökningen av arbetslösa i Sverige.

Under det förra året minskade Sveriges pappers- och cellulosafabriker sin produktion med 2/3, samt konsumptionen av cement minskades år 1940 med 58%. Över 100.000 arbetslösa ha redan registrerats. Ett sådant stort antal arbetslösa fanns i Sverige endast vid den förra krisens höjdpunkt. Men de arbetslösas antal i Sverige är i verkligheten större än arbetsbyråerna uppge, ty alla arbetslösa ha inte registrerats i arbetsbyråerna. Av byggnadsarbetarnas fackföreningsmedlemmar var vid slutet av år 1940 60% arbetslösa. Om det under år 1939-s tredje kvartal i de svenska städerna byggdes 10.100 nya bostadsrum, så byggdes det under år 1940-s tredje kvartal endast 3.400 nya bostadsrum. Svenska finansmän tro, skriver A. Lundborg, att med tillbakagången av byggnadsarbeten och kapitalremonter 200.000 arbetares arbetsmöjligheter minska direkt eller indirekt.

Enligt den svenska pressens meddelanden ha skatterna under de senaste fem åren tredubblats. "Ny Dag" skriver, att mellan åren 1935—40 en arbetarfamiljes årsbudget stigit med 700 kr. men nominallönen har under samma tid stigit med endast 130 kr. Men däremot ha kapitalisternas inkomster avsevärt ökat. Om än Sveriges budget 1941/42 på 2,08 miljarder kr. har bragts i jämvikt, så visar den ändå enligt svenska ekonomisters antaganden de facto en brist på 1,5 miljarder kr. på grund av att de förutsedda utgifterna för militären begränsas inte med 550 miljoner kr., som hade bestämts i budgeten, utan uppgår till 1,3—1,8 miljarder kr. Detta måste även Sveriges finansminister Vigforss medge vid underhandlingarna om budgeten.

Då i Sverige arbetsdriften minskas och de arbetslösas antal ökas under det priset på varorna samtidigt stiger, så är slutresultatet försämrandet av det arbetande folkets levnadsförhållanden. Detta visar tydligt de kapitalistiska ländernas finansystems direkta beroende av det andra imperialistiska kriget.

Krigsverksamheten i Europa och Afrika

På den italiensk-grekiska fronten

I och med att vädret har blivit bättre på den albanska fronten, har krigsverksamheten åter blivit livligare. På fronten förekom det mellan enskilda förtrupper häftiga strider. Den jugoslaviska tidningen "Vreme" meddelar, att i trakten omkring Tepelan den 3 mars häftiga strider mellan de båda krigförande parternas infanteritrupper förekommo.

I Grekland befintliga engelska luftstyrkor meddela i sin kommuniké, att engelska bombplansenheter häftigt bombarderade flygfältet i Berat. Efter bombardemanget utbröt en stor eldsvåda, som var synlig på 50 mils avstånd. Enligt det italienska överbefälets meddelande, bombarderade italienska flygplan grekarnas baser och försvarsanordningar och även staden Larissa.

Operationerna i Afrika

Krigsverksamheten i Nord-Afrika sammandrar sig omkring den befästa oasen Dsjarabubi. Enligt det italienska överbefälets kommuniké företogo engelsmännen häftiga anfall mot Dsjarabubi. Tyska luftstyrkors anfall mot engelska baser i Libyen fortsätter som förut. Som det meddelas i tyska överbefälets kommuniké, anföllo tyska flygplansenheter i närheten av Adzjerabia motoriserade engelska trupper. Man kunde märka många fullträffar på bilkolonnerna och truppsammandragningarna. Vid Libyens kust ägde sammanstötning mellan tyska motoriserade trupper och engelska tankenheter rum.

Enligt den engelska kommunikén erövrade engelsmännen i det italienska Somaliländet en viktig punkt, som ligger 80 mil norr om Mogadisjot.

I den italienska kommunikén meddelas det, att italienska trupper i Abessinien tillbakaslogo engelska truppers anfall väster on Gondar.

I Eritrea fortsätta engelsmännen sin framryckning i trakten omkring Keren. Reuters korrespondent meddelar, att indiska enheter och general de Gaulles trupper tillsammans med engelska trupper erövrade bergskedjan Mesjeliti (15 mil norr om Keren). En annan engelsk enhet håller i sina händer positioner 4 mil öster om Keren. Italienska trupper retirerade från Barentu (söder om Keren), för att försvara positioner i trakten omkring Asmara.

Det tysk-engelska luftkriget

På den engelska fronten märkes tyska luftstyrkors aktivitet. Som det meddelades i den tyska kommunikén, anföllo tyska bomplansenheter natten till den 4 mars hamn- och fakriksanläggningar i Cardiff och Newcastle. Bomber fälldes också mot några flygfält i närheten av London. Enligt Reuters meddelande företogo engelska flygplan samma natt luftanfall mot några objekt i trakten omkring Rhen. (TASS)

Mumien: "Vet du ej, att den som tränger in i min grav skall dö innan tre år förrunnit."

Araben: "Ha, tre år! Utanför lever man ej mer än några ögonblick!"

Tyska trupper marscherade in i Bulgarien

Berlin den 3 mars (TASS). Deutsches Nachrichtenbüro meddelar, att tyska trupper marscherade in i Bulgarien med tillstånd av den bulgariska regeringen.

Förbereda axelmakterna ett nytt anfall?

Med anledning av den italienska arméns alltmera kritiska ställning i Afrika ha axelmakterna enligt den utländska pressens meddelanden beslutat att hindra engelsmännens framgångar och därmed även bryta deras övermakt i östra Medelhavet. Som baser för tillintetgörandet av de engelska stridskrafterna nämnas Balkan och de franska kolonierna i Nord-Afrika.

Den engelske premiärministern Churchill berörde i sitt sista tal konkret alla möjligheter som axelmakterna ha mot England. Angående Balkan sade han, att Tyskland i syd-östra Europa sammandragit stora trupp- och flygstyrkor och antagligen förbereder ett anfall mot Egeiska havet.

Platsen för sammandragningen av de tyska trupperna är naturligtvis Rumänien, dit tyska styrkor redan under den sistlidna hösten sändes, för att "utbilda och modernisera den rumänska armén" som det då officiellt meddelades. Nu ha kanske tyskarna sänt dit flera nya kontigenter trupper, vilket engelsmännen tyda som Tysklands försök att bilda en ny front mot England.

Mot tillsändandet av nya tyska trupper till Rumänien reagerade den engelska regeringen med att avbryta handels- och de diplomatiska förbindelserna med Rumänien. Med detta beslut avreste även den engelska beskickningen från Bukarest samt Belgiens och Hollands diplomatiska representanter och dessutom de engelska medborgare, som vistades i Rumänien. Den rumänska beskickningen i London som också kallades tillbaka, nekade att göra detta och blev kvar i det brittiska imperiets huvudstad.

Närmare uppgifter om orsakerna till avbrytandet av de diplomatiska förbindelserna mellan England och Rumänien har officiellt inte meddelats. Men när detta sker under krigstid, betyder det, att den ena staten inte mera är neutral. Det är inget tvivel om att även detta förhållande var orsaken till avbrytandet av de diplomatiska förbindelserna mellan England och Rumänien.

Det andra konkreta steget som England med anledning av Tysklands antagna anfallsplan tog, var sändandet av en militär mission till Turkiet. Missionens sammansättning bestod bland annat av general-löjtnant Marshall Cornwall, luftvapnets viceamiral Elmhurst och amiral Kelley, representant för överbefälhavaren för de engelska krigsstyrkorna i Medelhavet. I Ankara höllo de engelska officererna underhandlingar med den turkiska generalstabens officerare samt besökte även Istanbul, i vars område Dardanellernas fästningar ligga.

Om underhanlingarnas slutresultat meddelar Reuters korrespondent i Ankara, att båda parterna uppskatta dem som tillfredsställande. Men antagligen har inte något kontrakt undertecknats, som står i samband med ett antaget tyskt anfall, ty samma korrespondent säger, att den engelska krigsmissionen efter någon tid åter skall besöka Turkiet.

Ett oväntat faktum, som på många sätt tyder på den spännande politiska stämningen på Balkan är publicerandet av Bulgariens och Turkiets vänskapsdeklaration, vilken undertecknades i Ankara av Turkiets utrikesminister Saradjoglu och Bulgariens minister i Turkiet Kirov. Deklarationen innehåller följande artiklar:

Art. 1. "Bulgarien och Turkiet deklarera, att deras utrikespolitiks grundval består i avhållandet från allt slags aggression.

Art. 2. De båda regeringarnas önskan är, att vänskapliga förbindelser upprehållas mellan staterna och att ännu mera utveckla förtroendet till varandra.

Art. 3. De båda regeringarna deklarera, att de äro färdiga att få till stånd ett maximalt utbredande av handelsutbytet mellan bägge länderna enligt deras ekonomiska struktur.

Art 4. De båda regeringarna hoppas, att bägge staternas press hjälper till att utveckla den ömsesidiga vänskapen och förtroendet, som det nämnes i denna deklaration."

Om man närmare analyserar denna deklaration, märker man genast, att denna fråga inte alls berörts, vad den ena parten gör, om den andra utsättes för aggression.

Med axelmakternas planer förbindes även Jugoslaviens premiärministers Tsvetkovitj' och utrikesministers Tsjinter-Markovitj' sammanträffande med Hitler i Berghof i närvaro av Tysklands utrikesminister von Ribbentrop. Några kommunikéer om deras sammanträffande utgavs inte.

Angående axelmakternas plan att stabilisera ställningen i Frankrikes kolonier i Afrika skriver "Krasnaja Zvezda" följande:

"Med krigets överflyttning till Medelhavsbäckenet få Frankrikes kolonier allt större betydelse. Därmed kan även förklaras den kamp som föres mellan de olika stormakterna om Vichy-regeringens fortsatta politik."

När Tyskland under det förra året i december började underhandlingar med Frankrike, försökte det att inte endast ekonomiskt utan även militärt-politiskt få ett samarbete till stånd med Frankrike. De viktigaste fordringarna därvid voro överlämnandet av Frankrikes krigsflotta samt militärbaserna i Nord-Afrika till Tyskland.

Om man räknar med den sista förändringen i Vichy-regeringens sammansättning, så visar det sig, att Petain har gjort många eftergifter för Tyskland, men sitt slutmål har det dock ännu inte nått.

Men som en eftergift för Tyskland får ändå räknas det, att i Vichy-regeringens sammansättning de ministrar uteblivit, som vid Lavals avgång förra året spelade en mycket stor roll. Petain genomförde dock sin plan, vilket framgick vid den nya regeringens utrikesministers, amiral Darlans tal. Han sade, att Frankrikes krigsflotta användes endast till att skydda Frankrikes kolonier. Därmed har man uppenbarligen givit tillkänna, att Tysklands båda fordringar inte kunna tillfredsställas.

Beteckande får Tysklands-Frankrikes förhållanden är också den officiella bulletinen "Dienst aus Deutschlands" artikel, som innerhåller bl. a. följande:

"Vapenvilan betyder inte konfliktens slut mellan Tyskland och Frankrike, utan den ger endast möjligheter för att fortsätta kriget mellan Tyskland och England på fransk mark". Vidare säges det i bulletinen, att Petain en gång ville samarbeta med Tyskland och den som skulle förverkliga detta skulle vara Laval, men han blev snart utelämnad från regerigen. "Alltifrån denna tid ser Tyskland med stort tvivel på Vichy-regeringens politik", slutar den officiella bulletinen sin artikel.

Särskilt stor uppmärksamhet väcker i den utländska pressen även general Weygands position. Weygand är Frankrikes charge d'affaires och överbefälhavare för Frankrikes krigsstyrkor i Nord-Afrika. I början av februari vände han sig i radio "till alla Frankrikes söner i Nord-Afrika" och uppmanade dem att vara trogna Frankrike samt hjälpa till att komma över de svårigheter, som f. n. förestå Frankrikes styresmän. I detta upprop ser den engelska pressen sanningen, att Weygand förblir lojal mot Petain och önskar tillsammans med Vichy-regeringen skydda Nord-Afrika. Med samma stora tillfredsställelse mottog den engelska och amerikanska pressen amiral Darlans tal.

Även sändandet av tyska expeditionstrupper till Tunis eller Alger berörde den engelska krigsministern Churchill i sitt tal. Han sade, att bombarderandet av Genua skall ägnas stor uppmärksamhet, ty därifrån hade man kunnat sända tyska expeditionstrupper till Tunis eller Alger.

Då engelsmännen med erövrandet av Benghazi betydligt ha försvårat sina positioner i mitten av Medelhavet, så har det för Italien blivit allt svårare att sända nya krigsstyrkor till Libyen. Med de styrkor, som Italien f. n. äger i Libyen, är det nästan omöjligt att hindra engelsmännens framryckning där, varför frågan om baser blir allt mera brännande.

För översändandet av hjälptrupper till Libyen vore för axelmakterna Frankrikes krigshamn Biserta i Tunisien den allra lämpligaste landningsplatsen, vilket även den italienska pressen meddelai.

En faktor, som främmande krigsstyrkor måste räkna med vid truppers ankomst till Tunis, är utbrytande av revolution på nämnda territorium. General de Gaulle, som med sina anhängare fortsätter att strida mot Tyskland och Italien, äger i Nord-Afrika stor popularitet, vilket med anländandet av främmande trupper särskilt underlättar reaktion.

Ansvarig redaktör: A. Vaarandi, tel. 449-82.
Redaktion: Pikk 58, Tallinn, tel. 463-11.
Upplaga 1100.

Utgivare: ENSV Riikliku Kirjastuskeskuse Ajalehtede Kirjastus.
"Punane Täht"s" trycksari.
Tallinn, Pikk 54.

PRENUMERATIONSPRIS
I Sovjetunionen: 3 mån rbl. 1.05, 6 „ „ 3.10
I utlandet: 3 mån rbl. 2.50, 6 „ „ 5.—

Utkommer en gång i veckan
Prenumerationer mottagas på alla postkontor.
Beställningsnummer 416.